

บทเรียนด้านสังคม และอารมณ์ บทที่ 53

เรื่อง ความสบายใจและไม่สบายใจ (ตอนที่ 2)

ผลที่คาดว่าจะได้รับ: เด็กสามารถเรียนรู้การปรับตัวและสื่อสารกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดีและมีมารยาทต่อกัน
ตัวชี้วัด: รู้จักปรับตัวและรู้จักสังคม เพื่อการตัดสินใจเลือกอย่างมีความรับผิดชอบต่อชีวิต
สาระการเรียนรู้: การจัดการด้านอารมณ์: สังเกตและควบคุมอารมณ์มากกว่าขัดขวางสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

กลุ่มอายุ: 9-11 ปี
หัวข้อหลัก: การสนับสนุน
บทเรียน: ความสบายใจ และ ความไม่สบายใจ (ตอนที่ 2)
เวลาที่ใช้ในการสอน: 45 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้ :

- 1 เด็กสามารถบอกได้ถึงความแตกต่างระหว่างความรู้สึกผิดชอบชั่วดีที่ดีและความรู้สึกไม่ดีที่ทำให้เกิดปัญหาขึ้นกับเขาได้
- 2 เด็กสามารถบอกได้อย่างน้อย 1 สถานการณ์ที่เขาหรือเธอสามารถเลือกทำในสิ่งที่ถูกต้อง และรักษาคุณธรรมที่ดีนั้นไว้ต่อไปได้

อุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้ :

1. กระดานดำ
2. ชอล์ก
3. กระดาษเขียนสำหรับเด็กคนคนและแผ่น
4. ดินสอ

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม :

1. อ่านและศึกษาบทเรียนทั้งบทให้จบ
2. รวบรวมอุปกรณ์ที่ต้องใช้
3. ทำความเข้าใจกับพระธรรมโยบ บทที่ 27
4. อธิษฐานเผื่อเด็กๆ ให้หันหน้าเข้าหาพระเจ้าผู้ทรงเป็นความอบอุ่นใจ

ขั้นตอนการเรียนรู้การสอน:

การนำเข้าสู่บทเรียน:

ครูอ่านเรื่องนี้ให้กับเด็กๆ ในห้องฟัง

วันหนึ่ง จาคอบได้ไปที่ร้านขายของกับเพื่อนในห้อง เมื่อจาคอบได้มองไปรอบๆ และเห็นมีดล่าสัตว์ที่เขาอยากได้มาก เขาได้เอามันให้เพื่อนคนที่ไปด้วยกันดู และบอกกับเพื่อนคนนั้นว่าเขาอยากได้มีดเล่มนี้มากขนาดไหน

หลังจากนั้นอีกไม่กี่นาที เพื่อนของจาคอบได้กระซิบที่หู และบอกว่า “ รีบๆ ให้เราออกไปจากร้านนี้กันเถอะ ! ” จาคอบไม่เข้าใจว่าเกิดอะไรขึ้น อย่างไรก็ตามเขาก็ทำตามสิ่งที่เพื่อนบอก และรีบออกมาจากร้านขายของ ทั้งสองคนวิ่งออกมาที่ถนน หลังจากที่อยู่ออกมาพ้นจากบริเวณร้าน เพื่อนของจาคอบได้หยุด และดึงมีดล่าสัตว์เล่มเดียวกันนั้นที่จาคอบชอบออกมา นี่ไง เพื่อนของจาคอบพูด “ เอาไปสิ นี่ไงมีดของเธอ ”

จาคอบค่อยๆ เอื้อมมือไปหยิบมีดเล่มนั้นออกจากมือของเพื่อน จาคอบมองไปที่มีดและจากนั้นก็เก็บมันใส่ที่กระเป๋ของเขาช้าๆ หลังจากนั้นไม่กี่วัน จาคอบรู้สึกไม่สบายใจเกี่ยวกับมีดเล่มนั้น เขารู้สึกนอนไม่หลับในตอนกลางคืนเพราะว่าคิดถึงเรื่องนี้ตลอดเวลา เขาไม่เคยขโมยของมาก่อน และเขาก็รู้สึกผิดมาก รู้สึกอับอายในการเอามีดเล่มนั้นมาจากเพื่อนของเขา

ครูพูดว่า:

1. ทำไมเด็กคิดว่าจาคอบรู้สึกไม่สบายใจเกี่ยวกับการเอามีดเล่มนั้นมา ? (ให้เด็กๆ ช่วยกันตอบ)
2. จาคอบไม่ได้คิดว่าจะเอามีดเล่มนั้นออกมา เมื่อเขารู้ว่าเพื่อนของเขาขโมยมีด และต้องการเอามีดให้กับเขา จาคอบรู้สึกไม่สบายใจมาก ทำไมจาคอบจึงรู้สึกไม่สบายใจ ?
(ให้เด็ก 2 – 3 คนตอบ)
3. เขาต้องการมีดเล่มนั้นอย่างมากจนต้องเอามีดเล่มนั้นมาจากเพื่อน แม้เขาจะรู้ว่ามีดเล่มนั้นถูกขโมยมา เด็กๆ คิดว่าจาคอบมีความสุขกับมีดเล่มนั้นไหม ? ทำไมถึงมีความสุข และ ทำไมไม่มีความสุข ? (ให้เด็กๆ ช่วยกันตอบ)
4. เด็กๆ คิดว่าจะทำอย่างไรหากว่าเราเป็นจาคอบ ? ทำไมเราถึงทำอย่างนั้น ?
(ให้เด็กๆ ช่วยกันตอบ)

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน :

ครูพูดว่า:

1. ในตัวเราทุกคนต่างมีความรู้สึกผิดชอบชั่วดี ความรู้สึกนี้บอกเราหากว่าเราทำสิ่งที่ถูกและสิ่งที่ผิด ในกรณีของ จาคอบ ความรู้สึกผิดชอบชั่วดีได้บอกเขาว่าการเอามีดมาจากเพื่อนเป็นสิ่งที่ผิด
2. เมื่อเราไม่ได้เชื่อฟังความรู้สึกผิดชอบชั่วดีของตัวเอง และได้ทำในสิ่งที่ผิด เราก็จะรู้สึกผิดหรืออับอาย พระเจ้าให้ความรู้สึกนั้นกับเราเพื่อช่วยให้เราได้ทำการตัดสินใจอย่างถูกต้อง เด็กคิดว่าความรู้สึกนี้ช่วยเราในการตัดสินใจให้ถูกต้องได้อย่างไร ? (ให้เด็กๆ ช่วยกันตอบ)

3. เราทุกคนรู้สึกไม่สบายใจเมื่อเราไม่ยอมฟังความรู้สึกผิดชอบชั่วดีของเรา และ ยังคงทำสิ่งที่ผิดต่อไป หลังจากนั้นจะเป็นเรื่องยากในการขจัดความรู้สึกผิดหรือความอับอายออกไป เด็ก ๆ คิดว่าจาคอบต้องทำอย่างไรในการขจัดความรู้สึกผิดนั้นออกไป ? (คำแนะนำที่เป็นไปได้ : อธิษฐาน , ขอการยกโทษ , เอาผิดไปคืน , บอกให้พ่อแม่รู้ ฯลฯ)
4. บางครั้งก็เป็นเรื่องยากมากในการบอกว่า “ ไม่ ” แก่คนบางคน แต่ความรู้สึกผิดชอบชั่วดีทำให้เรารู้สึกไม่สบายใจพร้อมกับความรู้สึกผิด และอับอาย ทางเดียวในการออกไปจากความรู้สึกไม่สบายใจคือทำในสิ่งที่ถูกต้อง
5. ในเรื่องนี้ สุดท้ายจาคอบได้ตระหนักว่าทางเดียวที่จะทำให้เขาออกไปจากความรู้สึกผิดและอับอายก็คือเอาผิดไปคืนให้กับเจ้าของร้าน และบอกเจ้าของว่าเขากับเพื่อนได้ทำอะไรไปบ้าง
6. ครั้งแรกเขาได้ตัดสินใจที่จะบอกเพื่อนว่าจะเอาผิดไปคืนให้ร้าน เพื่อนของเขาไม่เข้าใจและโกรธเขามาก เป็นเรื่องยากสำหรับจาคอบในการทำตามการตัดสินใจที่จะเอาผิดไปคืนที่ร้าน เพราะเขารู้ว่าเพื่อนของเขาผิดหวังมากแค่ไหน เด็ก ๆ คิดว่าเพื่อนของจาคอบเป็นเพื่อนที่ดีไหม ? ดีหรือไม่ดีอย่างไร ? (ให้เด็ก ๆ 2-3 คนตอบ)
7. อย่างไรก็ดี เขารู้ว่าเขาต้องทำตามการตัดสินใจ ไม่อย่างนั้นเขาจะไม่มีความรู้สึกถูกต้องอีกครั้ง ดังนั้นเขาจึงได้เอาผิดไปคืนให้กับร้าน เจ้าของร้านเสียใจมากที่จาคอบ และเพื่อนขโมยผิดไปจากร้าน เจ้าของร้านบอกว่าเขาได้มองหามิดเล่มนี้มาตลอดเพราะว่ามิดนี้ราคาแพงมาก อย่างไรก็ดีเขาเข้าใจว่าจาคอบต้องการมิดนี้มากขนาดไหน และเขาให้จาคอบทำงานในร้านจนกว่าเขาจะสามารถเก็บเงินได้มากพอที่จะซื้อมัน
8. จาคอบรู้สึกดีขึ้นมากหลังจากได้บอกเจ้าของร้านว่าเขาได้ทำอะไรลงไป เขาทำงานหนักและไม่นานจากนั้นเขาเก็บเงินได้มากพอในการซื้อมิดเล่มนั้น หลังจากเก็บเงินซื้อมิดได้ จาคอบไม่ต้องรู้สึกไม่สบายใจอีกเมื่อเขาได้คิดถึงเรื่องที่ผ่านมา ความจริง ทุกครั้งที่เขามองไปที่มิดของตัวเอง เขารู้สึกภูมิใจว่าเขาได้ทำในสิ่งที่ถูกต้อง และเก็บเงินในการซื้อมิด ความรู้สึกผิดชอบชั่วดีของเขาเป็นความรู้สึกที่สะอาด
9. หากจาคอบไม่ได้คืนมิด หรือ บอกความจริง เด็ก ๆ คิดว่าเขาจะภูมิใจหรือไม่ในการใช้มิดเล่มนั้น ? (ไม่) แล้วเขาจะทำอะไรกับมิดเพราะว่าเขามีความรู้สึกขัดแย้งกับความรู้สึกผิดชอบชั่วดี (คำตอบที่อาจเป็นได้ : ซ่อนมิดไว้ , ไม่ต้องการใช้มัน , ต่อสู้กับความขัดแย้ง ฯลฯ)
10. เด็ก ๆ เคยคิดไหมว่าเมื่อเวลาที่ความรู้สึกผิดชอบชั่วดีของเรามีความขัดแย้งในสิ่งที่เราได้พูดหรือทำไหม ? (ให้เด็ก ๆ ช่วยกันตอบ)
11. เด็ก ๆ คิดถึงเวลาไหนบ้างที่เราได้ทำอะไรบางอย่าง แต่ว่าเราได้ฟังเสียงความรู้สึกผิดชอบชั่วดีของเราแทน ? เด็ก ๆ ทำอย่างไร (ให้เด็ก ๆ ช่วยกันตอบ)
12. ความรู้สึกผิดชอบชั่วดีเป็นส่วนหนึ่งในระบบการเตือน เป็นการเริ่มต้นบอกว่ามีบางอย่างที่ผิดปกติเกิดขึ้นเมื่อเราเริ่มต้นคิดถึงอะไรบางอย่าง เด็ก ๆ สามารถฟังเสียงผิดชอบชั่วดีและเลือกจะไม่ทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง หากเราทำเป็นไม่รู้ถึงสัญญาณเตือน, เด็ก ๆ จะพบว่าตัวเองอยู่ในความกังวลใจ หรือ อยู่ในปัญหา

13. ฟังจากสถานการณ์เหล่านี้ และตัดสินใจว่าความรู้สึกผิดชอบชั่วดีของเราเตือนเราอย่างไร
14. ความรู้สึกผิดชอบชั่วดีบอกเราอย่างไรบ้างถ้า (ให้เด็กช่วยกันตอบเป็นข้อๆ)
- o เพื่อนสนิทชวนเราให้หนีเรียน และสูบบุหรี่กับเขา
 - o พี่ชายของเด็กๆ บอกให้โกหกพ่อ แม่เกี่ยวกับเรื่องบางอย่าง
 - o เด็กทำของแตก และรู้ว่าพ่อ แม่จะโกรธ
 - o ครูเห็นเรามองกระดาษข้อสอบของคนอื่น แต่ว่าเราปฏิเสธ
 - o เราเห็นเงินตกบนพื้นใกล้ๆ กับเท้าของหญิงชรา
15. เขียนเรื่องราวเกี่ยวกับการฟังเสียงความรู้สึกผิดชอบชั่วดี หรือ ไม่ฟังเสียงความรู้สึกผิดชอบชั่วดี ของตัวเอง ซึ่งอาจเป็นเรื่องที่เป็นความจริง หรือ เรื่องที่แต่งขึ้น แจกกระดาษเขียนกับดินสอให้เด็กแต่ละคน หลังจากที่ทำเสร็จแล้ว อนุญาตให้เด็กได้อ่านเรื่องของตัวเองให้เพื่อนได้ฟัง

การสรุปบทเรียน :

1. อ่านโยบบทที่ 27 ข้อ 6 “ ข้ายึดความชอบธรรมของข้าไว้มันไม่ยอมปลดปล่อยไป จิตใจของข้าไม่ตำหนิข้า ไม่ว่าวันใดในชีวิตของข้า ” เด็กๆ คิดว่าข้อพระคัมภีร์บทนี้หมายความว่าอย่างไร ? (ให้เด็กๆ ช่วยกันตอบ)
2. โยบได้พยายามสื่อสารความรู้สึกผิดชอบชั่วดีที่จะไม่ขัดแย้งกับตัวเองในการมีชีวิตอยู่อย่างชอบธรรม หรือพูดอีกอย่างว่า เราควรพูดความจริง หยุดขโมยของ และ เชื่อฟังคนที่ดูแลเราเช่นพ่อ แม่ ครู หรือ ศิษยาภิบาล
3. ให้เราอธิษฐานขอพระเจ้าช่วยเราในการมีชีวิตอยู่อย่างชอบธรรม ให้เด็กๆ ได้อธิษฐานร่วมกัน ขอให้เรามีอสาสมัคนำในการอธิษฐาน อธิษฐานปิดด้วยการอธิษฐานเผื่อเด็กๆ ให้เชื่อฟังพระเจ้า และ มีความรู้สึกผิดชอบชั่วดีที่ใสสะอาด

การประเมินผลของครู:

(กิจกรรมใดใช้ได้ผลดี? กิจกรรมใดใช้ไม่ค่อยได้ผล? ฉันจะเตรียมบทเรียนในบทต่อไปอย่างไร?)

This image shows a full page of white paper with horizontal dashed lines, typical of primary-ruled notebook paper. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

การประเมินผลผู้เรียน:

[illegible]

Handwriting practice lines on a white sheet of paper with a green grid background. The sheet features 20 horizontal dashed lines for writing practice.